

Sygn. akt IV U 908/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR del. Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. J., D. J., T. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

z dnia 20 maja 2013 r. (Nr (...), Nr (...), Nr (...))

w sprawie B. J., D. J., T. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

z udziałem zainteresowanego (...)S.A. w W.

o należności z tytułu składek

oddala wszystkie odwołania.

Sygn. akt IV U 908/13

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 20 maja 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na podstawie art. 83 ust. 1, art. 123 ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 105 § 1 kpa umorzył postępowanie wszczęte w dniu 21 marca 2013 r. w sprawie nie dokonania zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego D. J. na druku ZUS ZZA i nie dokonanie wyrejestrowania z w/w ubezpieczenia na druku ZUS ZUA, nie naliczenia i nie zadeklarowania składki na ubezpieczenie zdrowotne za D. J. za miesiąc 11/2010 od osiągniętego przychodu, bowiem na dzień 15.04.2013 r. zaewidencjonowana raport imienny (...), zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego ZUS ZZA i wyrejestrowanie z ubezpieczeń (...) tak więc postępowanie stało się bezprzedmiotowe (decyzja nr (...) z dnia 20.05.2013 r.).

Decyzją z dnia 20 maja 2013 r. nr (...) znak: (...) (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na podstawie art. 83 ust. 1, w zw. z art. 18 ust.1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia B. J. jako pracownika u płatnika składek (...) S.A. w W. wynosi: listopad 2009 – 3664,67 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 3664,67 zł (ubezpieczenie chorobowe), 3664,67 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 3162,25 zł (ubezpieczenie zdrowotne); maj 2010

r. - 3658,10 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 3658,10 zł (ubezpieczenie chorobowe), 3658,10 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 3156,58 zł (ubezpieczenie zdrowotne); czerwiec 2011 r. – 4821,12 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 4821,12 zł (ubezpieczenie chorobowe), 4821,12 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 4160,14 zł (ubezpieczenie zdrowotne); październik 2012 r. – 5214,18 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 5214,18 zł (ubezpieczenie chorobowe), 5214,18 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 4499,32 zł (ubezpieczenie zdrowotne) (decyzja nr (...) z dnia 20 maja 2013 r.).

Decyzją z dnia 20 maja 2013 r. nr (...) znak: (...) (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na podstawie art. 83 ust. 1, w zw. z art. 18 ust.1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia T. J. jako pracownika u płatnika składek (...) S.A. w W. wynosi: maj 2009 – 4121,18 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 4121,18 zł (ubezpieczenie chorobowe), 4121,18 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 3556,16 zł (ubezpieczenie zdrowotne); listopad 2010 r. - 4319,46 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 4319,46 zł (ubezpieczenie chorobowe), 4319,46 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 3727,26 zł (ubezpieczenie zdrowotne); czerwiec 2011 r. – 5151,55 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 5151,55 zł (ubezpieczenie chorobowe), 5151,55 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 4445,28 zł (ubezpieczenie zdrowotne); maj 2012 r. – 5048,95 zł (ubezpieczenie emerytalne i rentowe), 5048,95 zł (ubezpieczenie chorobowe), 5048,95 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 4356,74 zł (ubezpieczenie zdrowotne) (decyzja nr (...) z dnia 20 maja 2013r.)

Odwołania od wymienionych powyżej decyzji złożyli ubezpieczeni B. J., T. J., D. J. podnosząc w ich treści te same okoliczności, a mianowicie że organ rentowy nie zasadnie doliczył do podstawy wymiaru składek na poszczególne ubezpieczenia za miesiące w poszczególnych latach wyszczególnionych w decyzjach wypłacone im przez zakład pracy świadczenia z zakładowego funduszu socjalnego tytułem wczasów pod gruszą (odwołania k.2 akt IV U 908/13, IV U 910/13, IV U 911/13).

W odpowiedzi na odwołania pozwany organ rentowy wnosił o ich oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonych decyzjach (odpowiedzi organu rentowego na odwołania 4-6 akt IV U 908/13, k. 4-6 akt IV U 910/13 i k.4-6 akt IV U 911/13).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniach 4 grudnia 2012 r. do 9 stycznia 2013 r. przeprowadzono kontrolę u płatnika składek (...) S.A. w W. i stwierdzono, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, wypadkowe, chorobowe i zdrowotne zatrudnionych pracowników nie uwzględnił przychodów osiągniętych w formie dofinansowania wypoczynku urlopowego organizowanego we własnym zakresie tzw. „wczasy pod gruszą” (dowód: protokół z kontroli).

Regulamin funduszu świadczeń socjalnych obowiązujący u zainteresowanego (...) S.A. w rozdziale III § 5 ust. 2 przewiduje możliwość przeznaczenia środków z tego funduszu m.in. na dofinansowanie wypoczynku urlopowego organizowanego we własnym zakresie tzw. „wczasy pod gruszą” – proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy dla każdego uprawnionego korzystającego z urlopu wypoczynkowego w wymiarze co najmniej 14 kolejnych dni kalendarzowych (regulamin k.36). Wskazane świadczenia z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych przyznawane były wszystkim pracownikom bez ustalania okoliczności określających sytuację rodzinną, materialną, życiową osób korzystających z funduszu. Do uzyskania świadczenia z tytułu tzw. „wczasów pod gruszą” wystarczającym było złożenie wniosku urlopowego w wymiarze co najmniej 14 kolejnych dni kalendarzowych (regulamin k.36, okoliczności niesporne k.32-33).

B. J. otrzymał pomoc z funduszu świadczeń socjalnych z tytułu „wczasów pod gruszą” w listopadzie 2009 r. w kwocie 1000,04 zł, w maju 2010 r. w kwocie 1047,84 zł, w czerwcu 2011 r. w kwocie 1093,93 zł, w październiku 2012 r. w kwocie 1000 zł (k.36).

T. J. otrzymał pomoc z funduszu świadczeń socjalnych z tytułu „wczasów pod gruszą” w maju 2009 r. w kwocie 820,04 zł, w listopadzie 2010 r. w kwocie 858,84 zł, w czerwcu 2011 r. w kwocie 896,93 zł, w maju 2012 r. w kwocie 1000 zł (k.36).

Z tego samego tytułu D. J. w grudniu 2011 r. otrzymał kwotę 1093,93 zł, a w lipcu 2012 r. kwotę 1000 zł (k.36).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ustalony stan faktyczny nie jest sporny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego odwołania ubezpieczonych od decyzji organu rentowego z dnia 20 maja 2013 r. nr (...)r. nr (...) i nr (...) nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd odniesie się do decyzji nr (...), które dotyczą podstawy wymiaru składek, podwyższonych przez organ rentowy w związku z wypłaconymi w miesiącach i latach wskazanych w zaskarżonych decyzjach na rzecz T. J. i B. J. świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych – tzw. „wczasów pod gruszą”, które to kwoty nie zostały uwzględnione przez płatnika składek (...) S.A. w W. w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

Zasadnicze znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy ma wykładnia przepisów ustalających zasady przyznawania świadczeń z funduszu świadczeń socjalnych tj. przepisów ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 1996 r., nr 70, poz. 335 ze zm.) oraz przepisów regulujących zasady ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne tj. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18.12.1998 r. w sprawie szczególnych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. nr 161, poz. 1106).

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu. Zasad i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z funduszu, z uwzględnieniem ust. 1, oraz zasady przeznaczania środków funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej określa pracodawca w regulaminie ustalonym zgodnie z art. 27 ust. 1 albo z art. 30 ust. 5 ustawy o związkach zawodowych (art. 8 ust. 2 w/w ustawy).

W Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) S.A. w W. obowiązuje regulamin zakładowego funduszu świadczeń socjalnych z lutego 1997 r., gdzie w § 5 określono zasady przyznawania świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zgodnie z postanowieniami § 5 regulaminu dofinansowanie wypoczynku urlopowego organizowanego we własnym zakresie (wczasy pod gruszą) są przyznawane proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy dla każdego pracownika korzystającego z urlopu wypoczynkowego w wymiarze co najmniej 14 kolejnych dni kalendarzowych. Przy przyznawaniu tych świadczeń nie bierze się zatem pod uwagę kryterium w postaci sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej. Wystarczającym jest bowiem złożenie wniosku urlopowego przez osobę uprawnioną, a świadczenie w postaci „wczasów pod gruszą” wypłacane jest każdemu pracownikowi proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. Powyższe oznacza, że przy przyznawaniu powyższych świadczeń nie brano pod uwagę sytuacji rodzinnej, materialnej i życiowej pracowników. Podważa to zatem realizację kryterium socjalnego.

Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 20 sierpnia 2001 r., I PKN 579/00 (Lex 78999), i z dnia 16 września 2009 r., I UK 121/09 (Lex 794873) stwierdził, że przyznanie prawa do świadczenia socjalnego musi być uzależnione od kryterium socjalnego. Na uwagę zasługuje również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 r. I UK 140/12 (Lex 1211542), gdzie Sąd Najwyższy stwierdził, że „przepis art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych wyraźnie wiąże wysokość przyznawanego świadczenia (będącego pomocą finansową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy)

z rozpatrywaną łącznie sytuacją życiową, rodzinną i materialną osoby uprawnionej”. Sąd Okręgowy podziela w całości argumentację zawartą we wskazanych orzeczeniach Sądu Najwyższego.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 19 i 20 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe podstawy wymiaru składek nie stanowią przychody stanowiące świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz świadczenia wypłacone z funduszu utworzonego na cele socjalno-bytowe na podstawie układu zbiorowego pracy u pracodawców, którzy nie tworzą zakładowego funduszu świadczeń socjalnych – do wysokości nie przekraczającej kwoty odpisu podstawowego, określonej w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Wobec tego, że świadczenia z tytułu „wczasów pod gruszą” zostały wypłacone ubezpieczonym T. J. i B. J. z pominięciem kryterium socjalnego tj. niezależnie od ich sytuacji życiowej rodzinnej, majątkowej wypłacone wymienionym kwoty z tego tytułu podlegają zaliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zgodnie z treścią zaskarżonych decyzji.

Odnosząc się do decyzji nr (...) zaskarżonej przez D. J. należy wskazać, iż dotyczy ona umorzenia postępowania administracyjnego wszczętego dnia 21 marca 2013 r., z uwagi na to, iż po zawiadomieniu płatnika składek w dniu 19 marca 2013 r. o wszczęciu tego postępowania na dzień 15.04.2013 r. zaewidencjonowano w organie rentowym raport imienny ZUS RZA, zgłoszenie do ubezpieczenia zdrowotnego ZUS ZZA i wyrejestrowanie z ubezpieczeń ZUS ZWUA. Powyższe spowodowało, że niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe i na podstawie art. 105 § 1 kpc zasadnie zostało umorzone przez organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze w/w odwołania od zaskarżonych decyzji z dnia 20 maja 2013 r. nr (...), (...), (...) podlegają oddaleniu z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc.